

rejebundgarn, rejehov og rejeglib kun skal gælde for nyanskaffede redskaber, idet det ville være urimelig byrdefuldt for fiskerne, om disse skulle være tvunget til at kassere alle ibrugtagne redskaber af de nævnte kategorier, forsåvidt de havde maskestørrelse af under 9 mm. Dette synspunkt mener jeg dog også har fundet udtryk i bestemmelsen, idet det i denne er fastsat, at den kun skal gælde for redskaber, der er *fremstillet og taget i brug efter lovens ikrafttræden.*

ad spørgsmål 10, § 13, stk. 6, 2. punktum:

Det forekommer vanskeligt at udforme bestemmelsen klarere, end det allerede er sket, men skal, såfremt udvalget fastholder ønsket om, at bestemmelsen omformes, henstille, at både 1. og 2. punktum udgår og erstattes med følgende: „Til fiskeri med vod må i Limfjorden vest for Aalborg i fartøjer, der er målt til en bruttoregister-tonnage af over 5 tons, og i Limfjorden øst for Aalborg i fartøjer, der er målt til en brutto-registertonnage af over 10 tons, ikke benyttes spil, som drives af motor eller anden mekanisk kraft.“

ad spørgsmål 11, § 18, stk. 1:

Det nugældende mindstemål, 340 mm, er i sin tid såvel af Dansk Fiskeriforening som af Vestjysk Fiskeriforening foreslået opretholdt uforandret, som almindeligt gældende mindstemål udenfor Limfjorden. Jeg skal imidlertid ikke modsætte mig, at mindstemålet forhøjes som af udvalget foreslået til 345 mm, idet en forhøjelse af det foreslåede mindstemål vil betyde, at man får en bedre handelsvare, men jeg ønsker dog samtidig at gøre opmærksom på, at en forhøjelse af mindstemålet vil medvirke til, at det ikke vil være muligt at fange en del hanål, jfr. bemærkningerne nedenfor til § 18, stk. 6.

Jeg går iøvrigt ud fra, at den foreslåede særlige bestemmelse vedrørende Limfjorden opretholdes.

ad spørgsmål 12, § 18, stk. 6:

I § 15, sidste stykke, i saltvandsfiskeriloven af 31. marts 1931 er der givet fiskeriministeren bemyndigelse til om fornødent at nedsætte mindstemålene for pig-hvar, skrubbe og ål.

Denne bemyndigelse har hidtil været benyttet hvert år siden 1918 bl. a. til nedsættelse af mindstemålene for ål og skrubbe i de vestjyske fjorde.

For *skrubbens* vedkommende er forholdet det, at denne fladfisk kun opholder sig i fjordene her under opvæksten, men for størstedelen vandrer ud, før den har nået målsstørrelse.

Det ville derfor betyde en væsentlig forringelse af fjordfiskeriet, om der ikke kunne gives nedsættelse af det gældende mindstemål.

At dispensationen i det lange løb ikke har været til skade for bestandene fremgår af følgende statistik over skrubbefangster:

	Ringkøbing fjord	Nissum fjord
1935—1938.....	524 000 kg p. a.	83 000 kg p. a.
1948.....	796 000 kg	99 000 kg
1949.....	1 500 000 kg	101 000 kg

Hvad *ålene* angår, viser erfaringen, bekræftet af de biologiske undersøgelser, at en stor del af fjordenes ålebestand er hanål, d. v. s. ål, der bliver blanke, fuld-voksne og forlader vore farvande ved en langt ringere størrelse (længde) end hunålene.

Under hensyn til disse særlige forhold har der som nævnt i en lang årrække været givet dispensation også for ålemålet her.

Heller ikke ålefangsterne har på nogen måde været nedadgående i de senere år:

	Ringkøbing fjord	Nissum fjord
1935—1938.....	190 000 kg p. a.	38 000 kg p. a.
1948.....	235 000 kg	68 000 kg
1949.....	249 000 kg	73 000 kg